

קובץ

בהבוי יד קודש

בקשר לבר מצוה
ומצות תפילין

תשורה מחגיגת הבר מצוה של
התמים לוי שי' לובעצקי

אור ליום השלישי שהוכפל בו כי טוב
טו"ב אלול, ה'תשע"ח

פאריז - צרפת

פתח דבר

בשבח והודאה להשי"ת לרגל כניסת בננו לוי שי' לגיל המצות וכנהוג בין אנ"ש שי' לאחרונה, מיוסד על התשורה שחולקה בחותנת כ"ק אדמו"ר והרבנית אשר כלשון כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ "סגולה יהי' לכל מילי דמיטב מנפש ועד בשר", שמחים להגיש בזה תשורה זו הכוללת כתבי יד קודש שכתבם כ"ק אדמו"ר בקשר לבר מצוה, ומצות תפילין.

יש לציין למה שכתב כ"ק אדמו"ר כמה פעמים אשר מענה לאחד אינו בהכרח מענה לשני, אם כי חביבות מיוחדת יש לחסידים ותמימים לכל כתב יד קודש ולכל הגה שיצא מכ"ק אדמו"ר, ובהכרח אשר יש ללמוד באופן כללי מהם.

רוב התשורה נלקטה ממענות קודש שנתפרסמו ע"י הרב בנימין קליין ע"ה בעיתון כפר חב"ד (ונדפסו בימים אלו בספר "מבית המלכות"), ומתשורות שיצאו לרגל שמחות אצל אנ"ש.

תור פתיחה הבאנו מכתב כ"ק אדמו"ר לדוד חתן הבר מצוה ר' לוי"צ ברוך שי' לובעצקי, והיחידות האחרונה לע"ע לחתני הבר מצוה - ט"ז שבט ה'תשנ"ב.

תקותינו אשר קובץ זה יוסיף בחיזוק ההתקשרות לאילנא דחיי, ובלשון כ"ק אדמו"ר בסיום וחותרם מאמר 'וחזקת והיית לאיש' תשכ"ח: "שגם בחוצה הכי תחתון שאי חוצה למטה ממנו יומשכו (נוסף על מים שנמשכו מהמעיינות, גם) המעיינות עצמם. שזו (הפצת המעיינות חוצה) היא ההכנה והכלי לאתי בקרוב ממש מר דא מלכא משיחא".

שמואל לובעצקי

תשורה מחגיגת הבר מצוה של התמים לוי שי' לובעצקי

לובעצקי-

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליוכאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, יב' שבט תשמ"ח
ברוקלין, נ. י.

האברך לוי יצחק ברוך שי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה ע"ד הכנסו לגיל מצות,

הנה יה"יר מהשי"ת אשר מבן שלש עשרה למצות
יגדל לבן חמש עשרה וכ"י כפסק המשנה (אבות פרק
ה'), ויוסיף התמדה ושקידה בלימודו בתורה, בתורת
הנגלה וכן בתורת החסידות ויהדר בקיום המצות.
והשי"ת יצליחו להיות חסיד ירא שמים ולמדן.

בברכה

מכתב כ"ק אדמו"ר לדוד חתן הבר מצוה

כתבי יד קודש - בר מצוה ותפלין

"יחידות" לקבוצת חתני בר-מצוה ובת-מצוה והוריהם שיחיו, ט"ז שבט ה'תשנ"ב - בלתי מוגה-

כרגיל בכגון זה – הרי פשוט וגם מובן ומפורש שכל הענינים האמורים לעיל, מכוונים ויש להם שייכות במילואה גם לאלה שנכנסו עתה, ושיכנסו לאח"ז.

ועוד והוא העיקר:

בעמדנו ביום השלישי שהוכפל בו כי טוב בהמשך ל"ראש השנה לאילנות", שבת שירה שלפנ"ז, ושבת מתן-תורה שלאח"ז – הרי מובן וגם פשוט שכל הברכות וההמשכות שייכות גם לאלה שנכנסים עתה ונעשים בר-מצוה או בת-מצוה, או שכבר נעשו בימים הקרובים לפנ"ז, או שייעשו בימים הקרובים שלאח"ז,

שהרי זה שנעשים מחוייבים במצוות, הוא ענין של זכות הכי גדולה, כולל גם – שכל הברכות שמקבל כאו"א מישראל וכלל ישראל, הנה מכאן ולהבא מקבל זאת כאו"א שנעשה בר-מצוה או בת-מצוה (לא רק מצד זה שחינכו אותו כו', אלא גם) בזכות עצמו, ובאופן ש"גדול המצווה ועושה" (כמדובר כמ"פ).

ושייכות מיוחדת לראש השנה לאילנות – שהרי בר-מצוה או בת-מצוה הוא גם מעין "ראש" לכל השנים שלאחרי בר-מצוה ובת-מצוה, ולכן שייכים כל הענינים האמורים לעיל ביתר שאת וביתר עוז.

וכולל גם הענין העיקרי – שנוסף לכך שנעשים "מצווה ועושה" בנוגע לכל עניני העבודה באופן של "תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם", עליהם להיות "מצווה ועושה" "להביא לימות המשיח", ע"י ההתעסקות בזה בכל הכחות, בכל המרץ ובכל השמחה וטוב לבב,

ולילך כולם יחד – עם כלל ישראל, עם בני ביתם, ובפרט אלה שגידלו וחינכו אותם – לקבל פני משיח צדקנו, וביחד עם משיח צדקנו – לארצנו הקדושה, ושם – לירושלים עיר הקודש, ובהר הקודש ובקודש הקדשים,

ששם ישנו הענין ד"ממנו הושתת כל העולם כולו" כולל גם הענין שהוא כללות החיוב בתורה ומצוותי", ויש בו גם שני גדפין – ע"ד ובדוגמת קבלת החיוב (והנתינת-כת) מן התורה על קיום המצוות, הן מצוות עשה הן מצוות לא תעשה, יחד עם שני גדפין שעל ידם פרחי לעילא נשמות בגופים,

תשורה מחגיגת הבר מצוה של התמים לוי שי' לובעצקי

וטיכף ומיד – פרחי בפשטות "מחיל אל חיל" עד "יראה אל אלקים בציון", לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש, ובקודש הקדשים, תיכף ומיד ממש.

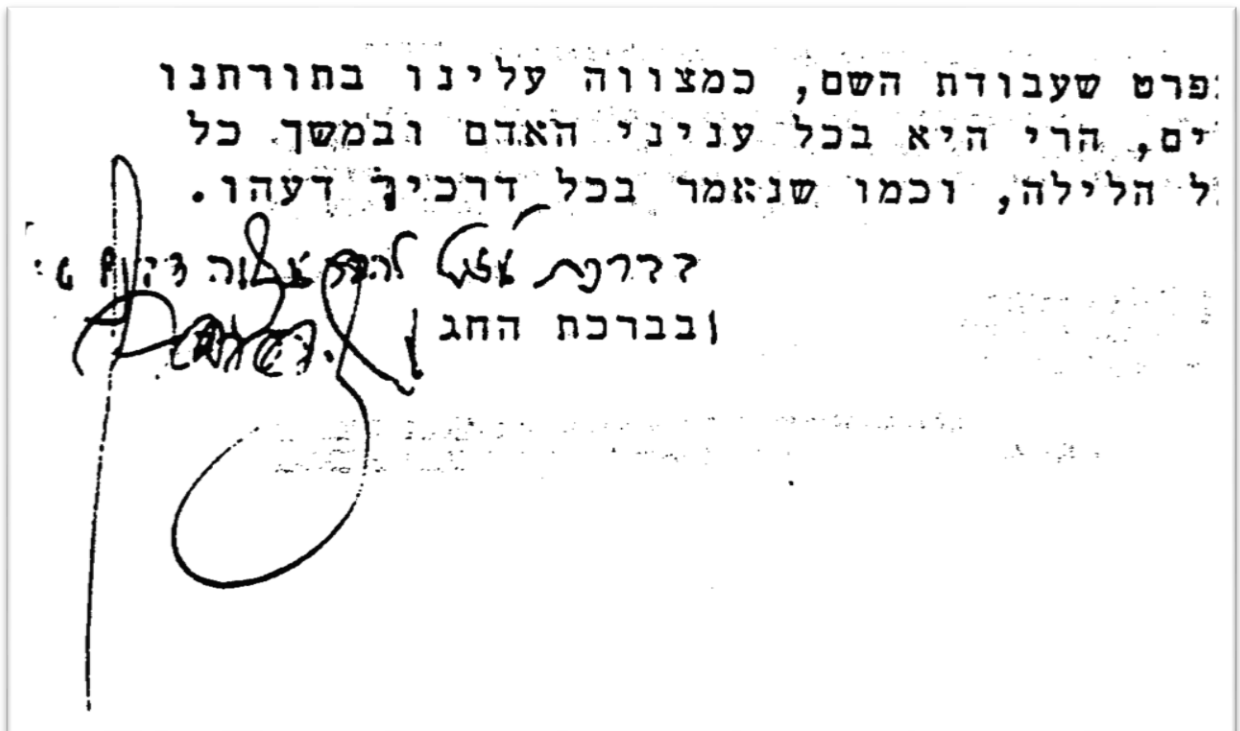
(ואח"כ אמר:) מסתמא יוסיפו כל חתני הבר-מצוה ובת-מצוה במיוחד בנתינת הצדקה, ועיי"ז יזרזו את כל הענינים האמורים, ובמיוחד – את הגאולה האמיתית והשלימה.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לכאו"א מחתני הבר ובת מצוה והוריהם שיחיו שטר של דולר, כדי לתתנו (או חילופו) לצדקה].

שער בר מצוה

א.

הוספה על מכתב מי"א ניסן תשכ"ז לר' שני"ז קייזען:
בברכת מז"ט להבר מצוה דבנס שי' ו[בברכת החג]

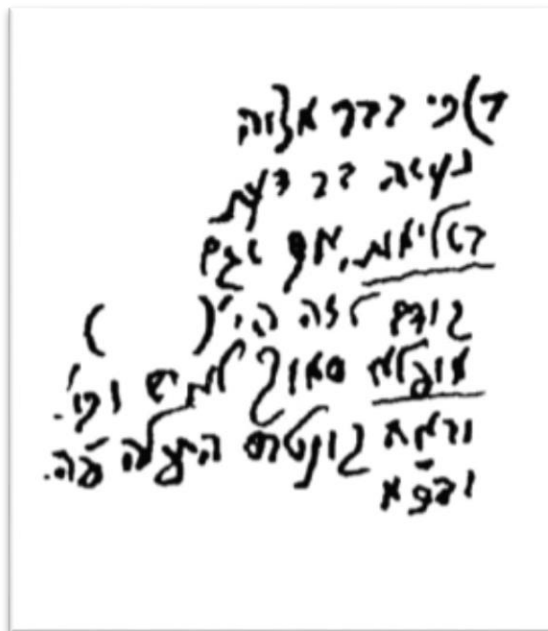

תשורה מחגיגת הבר מצוה של התמים לוי שי' לובעצקי

ב.

הגהה על שיחה כ"ב כסלו תשמ"ג (נדפסה בלקוטי שיחות חלק כ' הוספות לפרשת וישלח):

(ב) כי בבר מצוה נעשה בר דעת בשלימות, אף שגם קודם לזה הי' ( ) מופלא סמוך לאיש וכו'. וראה קונטרס התפלה פ"ה ובכ"מ

ג.

המשך ההגהה על שיחה כ"ב כסלו תשמ"ג דלעיל
דבפשטות – עד זמן בר (בת) מצוה קיום המצות מפני חינוך

דבפשטות עד זמן בר (בת) מצוה קיום המצות מפני חינוך

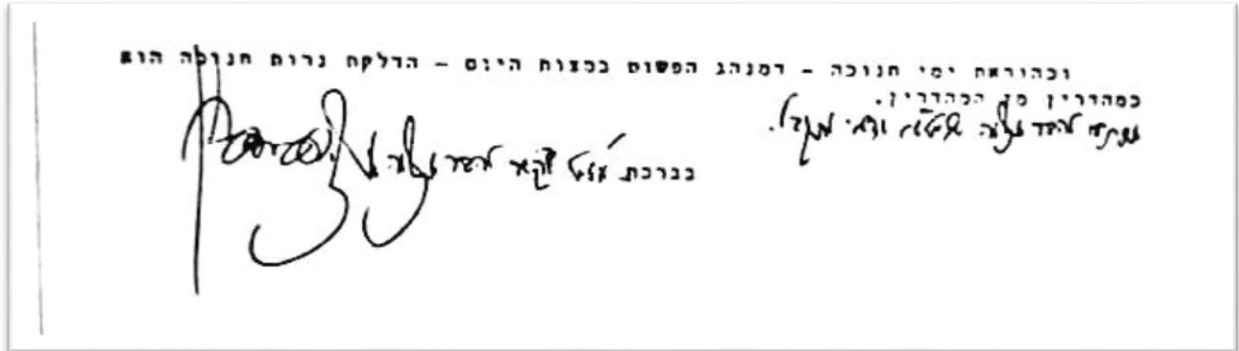
כתבי יד קודש - בר מצוה ותפלין

ד.

הוספה על מכתב לאב בר מצוה:

מכתב להבר מצוה שליט"א ודאי נתקבל

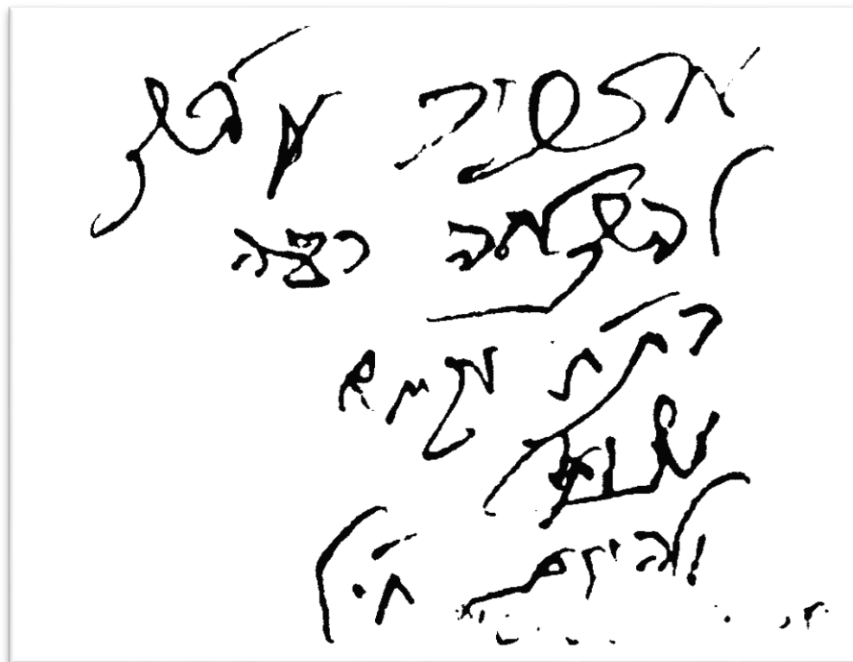
[בברכת] מז"ט בקשר להבר מצוה

ה.

מענה כנראה ברכה לבר מצוה:

אזכיר עה"צ להצלחה רבה בת"ת וקיום מצותי' ולהיות חי"ל

תשורה מחגיגת הבר מצוה של התמים לוי שי' לובעצקי

ו.

מכתב מיוחד שכתב הרבי על גבי המכתב הרגיל לבר מצוה לאשה בקשר לבר מצוה של בן אחותה, (ההוספות בכתי"ק שולבו בתוך המכתב):

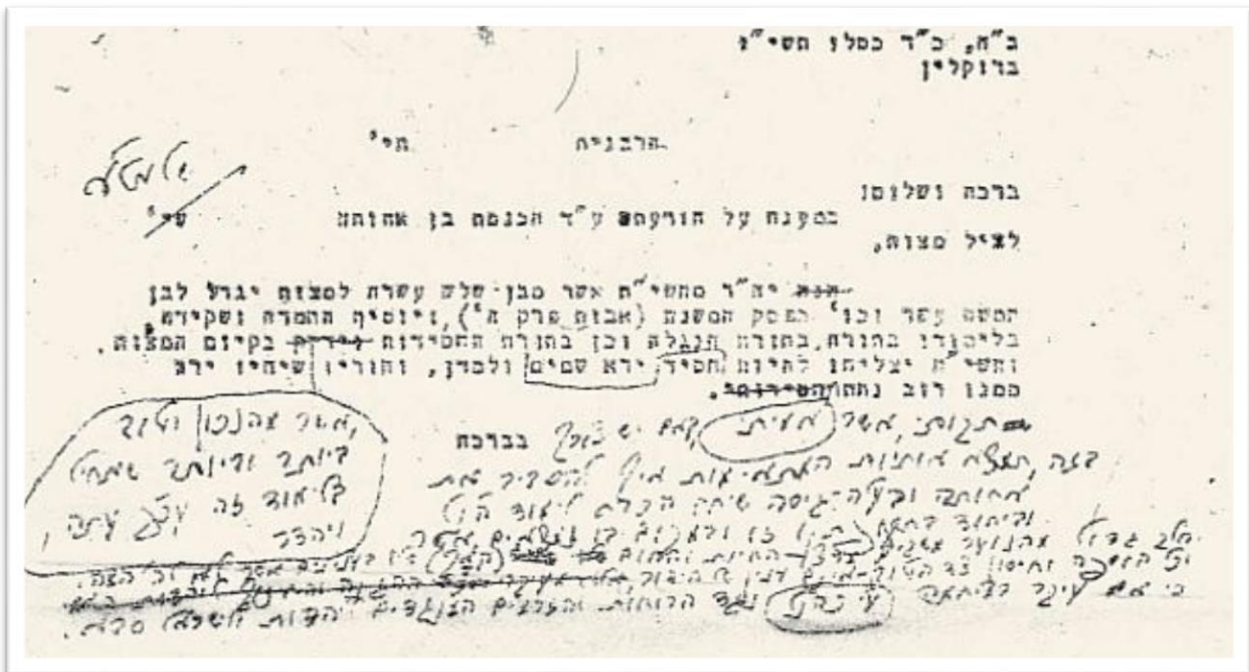
ברכה ושלוס:

במענה על הודעתה ע"ד הכנסת בן אחותה .. שליט"א לגיל מצות,

יה"ר מהשי"ת אשר מבן שלש עשרה למצות יגדל לבן חמשה עשר וכו' כפסק המשנה (אבות פרק ה'), ויוסיף התמדה ושקידה בלימודו בתורה, בתורת הנגלה וכן בתורת החסידות, אשר מהנכון וטוב ביותר וביותר שיתחיל בלימוד זה עכ"פ עתה, ויהדר בקיום המצות, והשי"ת יצליחו להיות ירא שמים חסיד ולמדן, והוריו שיחיו ירוו ממנו רוב נחת אמיתי.

תקותי, אשר, באם יש צורך בזה, תמצא אותיות המתאימות איך להסביר את אחותה ובעלה-גיסה שיחיו הכרח לימוד הנ"ל וביחוד בתקופתנו זו ובמקום בו נמצאים, אשר חלק גדול מהנוער משקיע מרצו – החיות והחוס (קאָד) שלו בענינים אשר לא לה' המה, וכל הוספה וחיסון צד הטוב ע"י כהנ"ל – אינם ענין של הידור, כי אם עיקר במלחמה נגד הרוחות והזרמים המנגדים ליהדות ולישראל סבא.

בברכה

כתבי יד קודש - בר מצוה ותפלין

ז.

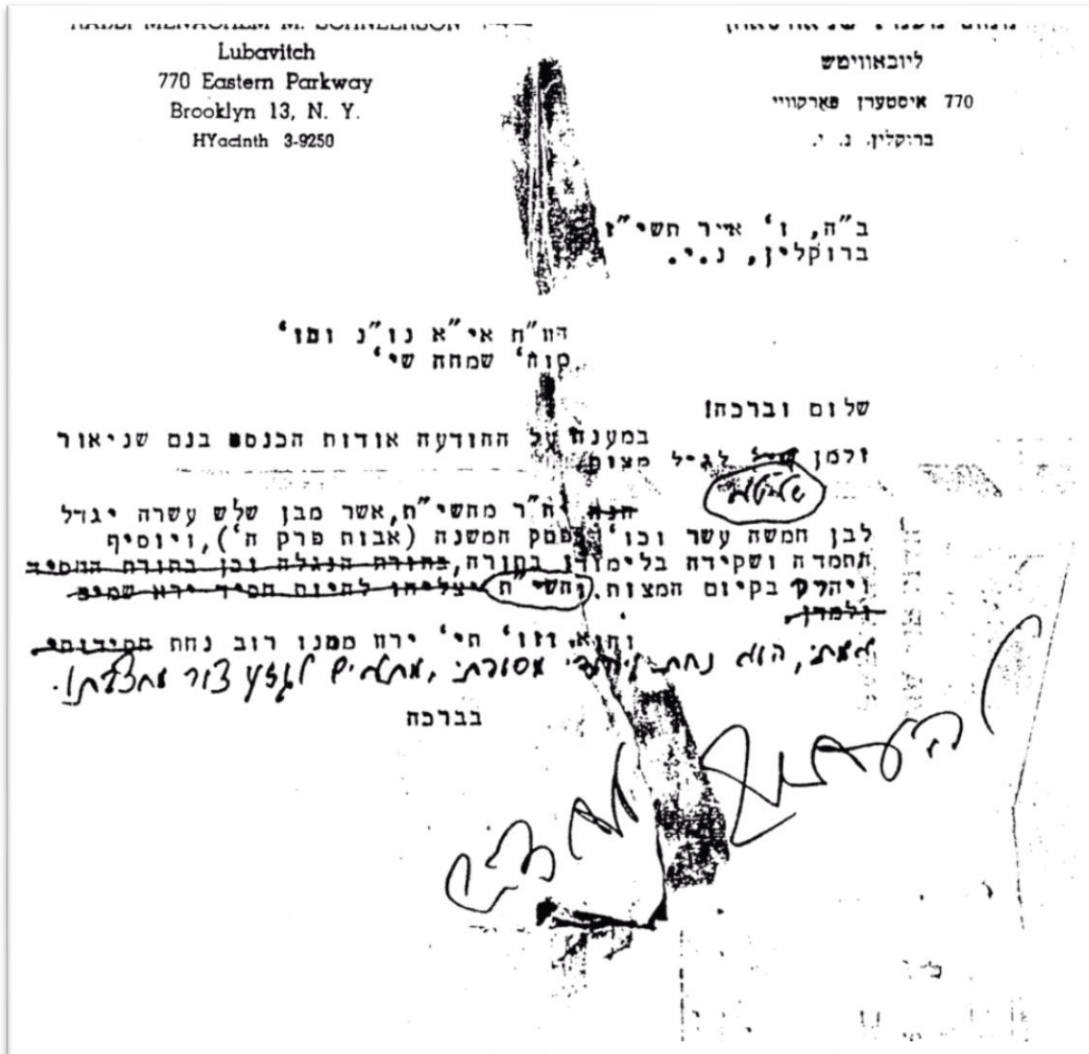
מכתב לבר מצוה שהרבי ביקש להתאימו כנראה לאחד שאינו מאנ"ש, אחרי השם של הבן הרבי הוסיף: שליט"א (ועיין גם לעיל אות ג')

הרבי מחק את השורה "בתורת הנגלה וכן בתורת החסידות" וכן "והשי"ת יצליחו להיות חסיד ירא שמים" ובסופו במקום "[נחת] חסידותי" כתב הרבי:

אמיתי, הוא נחת יהודי מסורתי, מתאים לגזע צור מחצבתו.

ובסופו ביקש הרבי מהמזכירות:

להעתיק מחדש

כתבי יד קודש - בר מצוה ותפלין

ט.

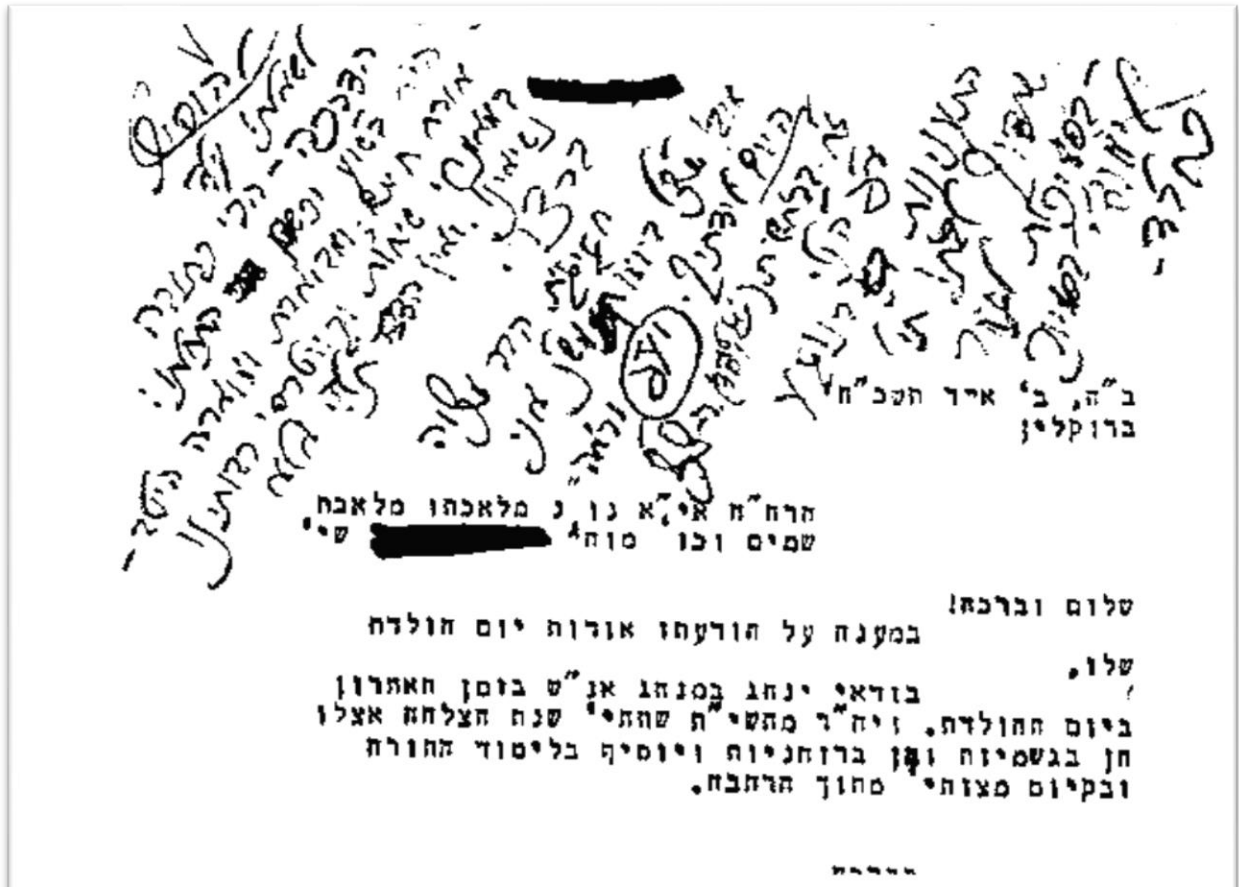
חלק מהוספה על מכתב מיום ב' אייר ה'תשכ"ח:

להוסיף [=הוראה למזכירות להוסיף על המכתב]

לשאלתו ע"ד הדרכה - הרי כתובה היא בשו"ע וכשם התחלתו: אורח חיים. ומבוארת ומוארה היטב - במאמרי שיחות וקונטרסי רבותינו נשיאינו ואין הדבר תלוי אלא ברצון.

חגיגת הבר מצוה מובן שצ"ל ביומו וע"פ מש"נ אני היום ילידתך וראה ז"ח בראשית (יג טו - בד') הצ"צ ע"פ הנ"ל.

התענינות בנוגע שידוך לבתו תי' בסמיכות לגמר לימודי' בסמינר כתב"ד.

תשורה מחגיגת הבר מצוה של התמים לוי שי' לובעצקי

י.

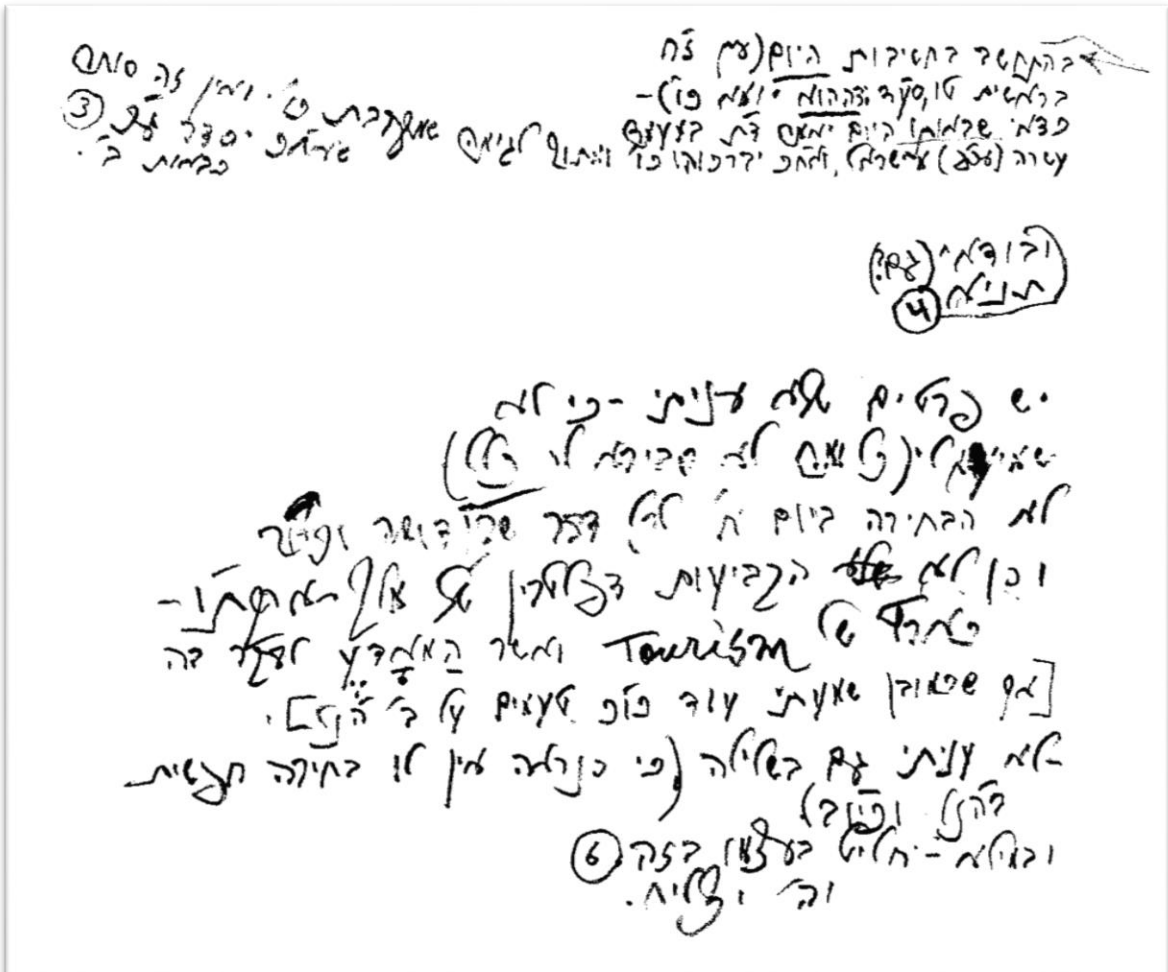
מענה (משנות הלמ"ד) לאחד שכתב אודות: א. קביעת חגיגת הבר מצוה שלא ביום ההולדת. ב. לימוד הלכות תפלין עם בנו שי'. ג. קביעת חגיגת הבר מצוה ביום ראשון. ד. נסיעה לטיול בארץ הקודש:

3) בהתחשב בחשיבות היום (עיין ז"ח בראשית טו, סע"ד: דהוא יומא כו') – כדאי שבאותו היום יאמר ד"ת במעמד עשרה (עכ"פ) מישראל, ואח"כ יברכוהו כו' ומתוך לגימה שמקרבת כו'. ואין זה סותר שאח"כ יסדר ג"כ כבאות ב'.

4) ובודאי (גם?) תניא

5) יש פרטים שלא עניתי – כי לא שמיעא לי (כלומר לא סבירא לי כלל) לא הבחירה ביום א' לכל דבר שבקדושה וכיו"ב וכן לא הקביעות דפלטרין של מלך – אהקת"ו – כארץ של TOURISM [=תיירות] ואשר המאדע [=האפנה] לבקר בה [אף שכמובן שמעתי עוד כו"כ טעמים על ב' הנ"ל]

6) לא עניתי גם בשלילה, (כי כנראה אין לא בחירה חופשית בהנ"ל וכיו"ב). ובמילא יחליט בעצמו בזה וה' יצליח.

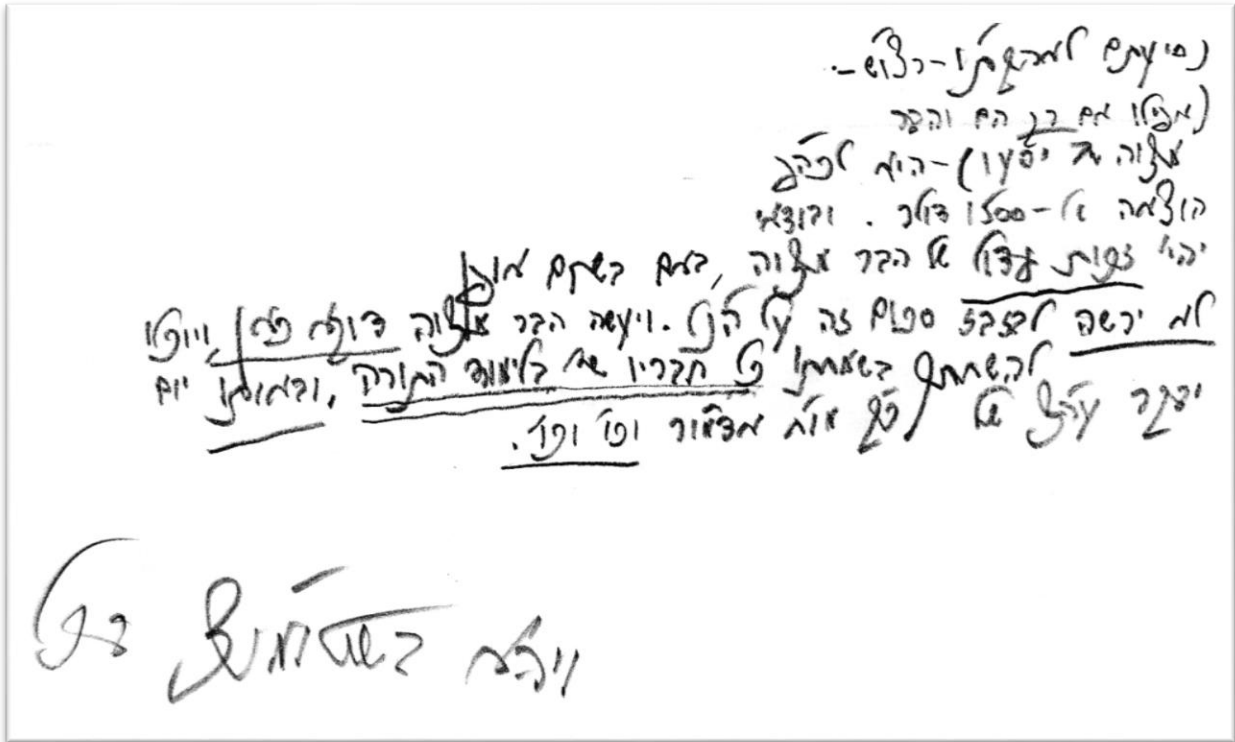
כתבי יד קודש - בר מצוה ותפלין

יא.

נסיעתם לאהקת"ו - רצו"ש - (אפילו אם רק הם והבר מצוה שי' יסעו) - היא לכה"פ הוצאה של - 1500 דולר.

ובודאי יהי' זכות גדול של הבר מצוה, באם בשום אופן לא ירשה לבזבז סכום זה על הנ"ל. ויעשה הבר מצוה דוקא כאן, ויוכלו להשתתף בשמחתו כל חבריו שי' בלימוד התורה, ובאותו יום יבקר עה"צ של כ"ק מו"ח אדמו"ר וכו' וכו'.

ויהא בשטומו"צ בכל

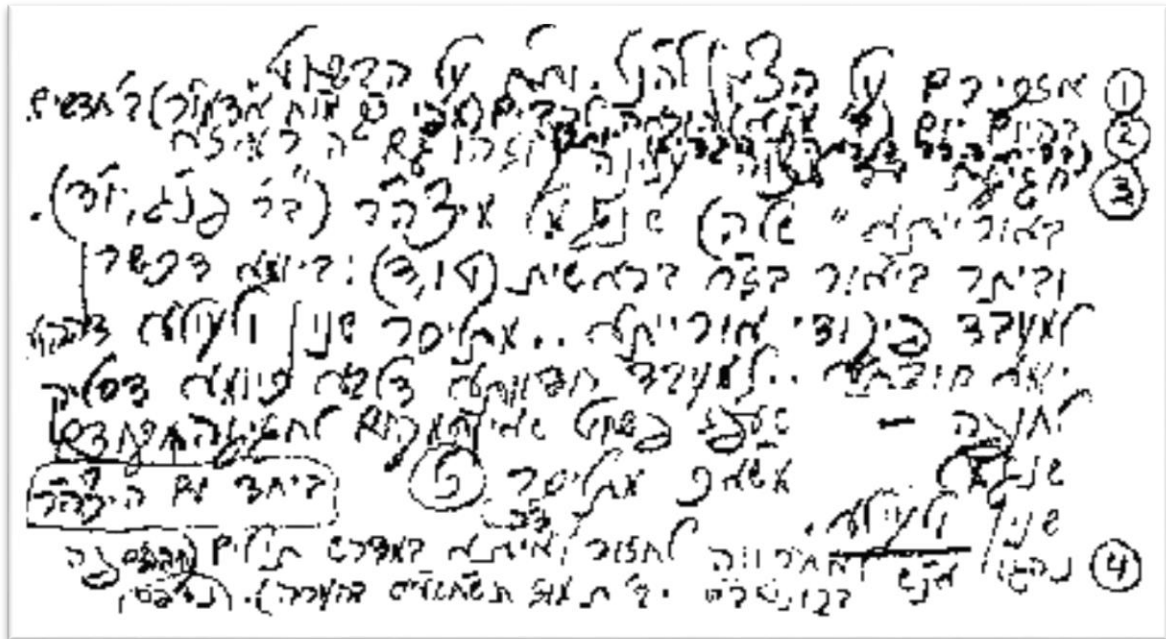

כתבי יד קודש - בר מצוה ותפלין

יד.

1. אזכירם על הציון להנ"ל. ות"ח על הבשו"ט.
2. ב'היום יום' (ב' מנחם אב) הוראה לרבים (מפי כ"ק מו"ח אדמו"ר) ב' חדשים. (בבית הרב כנראה הקדימו יותר).
3. חגיגת בר מצוה ענינה (וזהו גם ה"רמיזא באורייתא" שלה) שנגמל מהיצה"ר (ב"ר פנ"ג, יו"ד) וביתר ביאור בז"ח בראשית (טו, ד): ביומא דכשרן למעבד פיקודי אורייתא... מתליסר שנין ולעילא דההוא יומא חובתא... למעבד חדותא דלבא כיומא דסליק לחופה -
- שעפ"ז פשוט שאין כל מקום לחגיגה ביחד עם היצה"ר קודם שנגמל. משא"כ מתליסר שנין ולעילא.
4. נהגו אנ"ש לאחרונה לחזור ד"ה איתא במדרש תילים (נדפס בהוספה בקונטרס י"ב תמוז תש"ח. ועיי"ש בהערה).

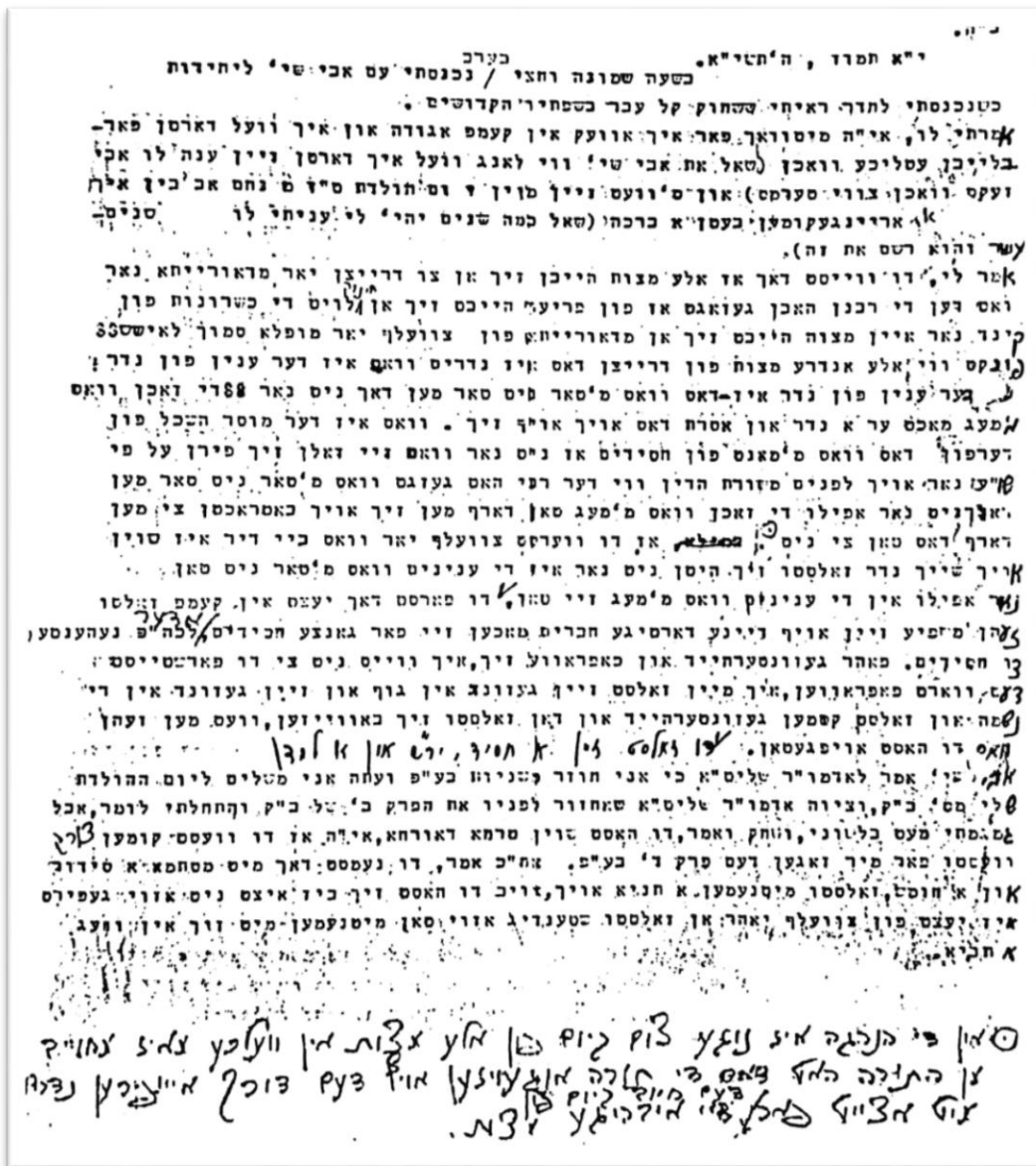

תשורה מחגיגת הבר מצוה של התמים לוי שי' לובעצקי

טו.

הגהה על יחידות לר' ישראל יוסף זלמנוב לרגל הבר מצוה שלו, באותה יחידות הרבי הסביר שיש מצוה אחת שנוהגת מדאורייתא כבר מגיל שתים עשרה (מופלא סמוך לאיש) והוא ענין הנדרים שענינם לאסור על עצמו גם מהדברים המותרים שזה מה שדורשים מחסיד להתנהג לפניו משורת הדין, שאפילו הדברים המותרים צריכים לחשוב אם יש לעשותם או לא, ועל זה הוסיף הרבי:

און די הנהגה איז נוגע צום קיום פון אלע מצות אין וועלכע מאיז מחוייב מן התורה האט דאס די תורה אנגעוויזען אויף דעם דורך איינפירען נדרים מיט א צייט פאר דעם חיוב קיום פון די איבריגע מצות.

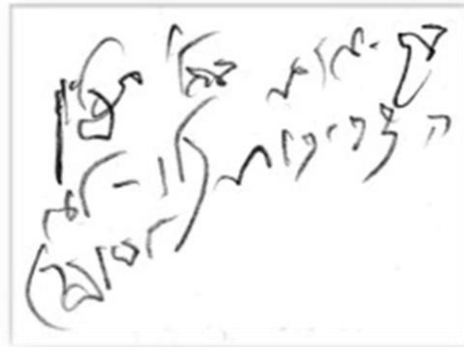

תשורה מחגיגת הבר מצוה של התמים לוי שי' לובעצקי

ב.

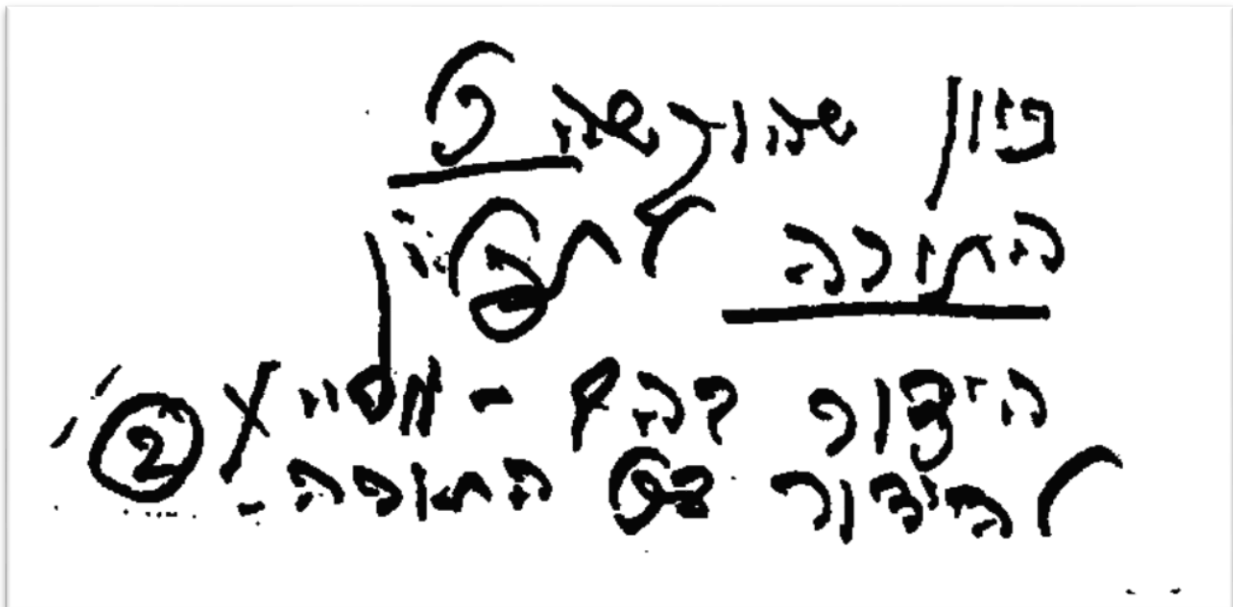
מענה לאחד שכתב שהתפילין שלו פסולות:

בקיאות בהל' תפילין הצריכות (לו – לא לסופר)

ג.

כיון שהוקשה כל התורה לתפילין הידור בהם – מסייע להידור בכל התורה.

תשורה מחגיגת הבר מצוה של התמים לוי שי' לובעצקי

ד.

מכתב שכתב הרבי על מנת להעתיקו לאנגלית ולשלחו, בצירוף לחוב' הנזכרת כאן, לחיילים יהודים שבצבא ארה"ב:

ער"ה ה'תש"ד

שלום וברכה!

שולחים אנו לך בזה חוברת קטנה - תוכן שיחה עם כ"ק מו"ח אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש - דברי חיזוק התעודדות ובטחון. ובאו בה פרשה הראשונה של ק"ש וקאפ' אחדים תהלים, אשר בחר בהם כ"ק אדמו"ר שליט"א להציע לאומרים בעתים מזומנות, כמבואר בפנים החוברת. ובטוחים אנו אשר לפעמים תכופות תקראנה, וממנה תשאב תוקף באמונה, חוזק לב, אהבת רעים וקירוב לדתך והתורה והמצוה.

רצוננו להעתיק בזה ג"כ דברים אחדים מה שאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א באסיפה רבה במעמד עם רב, לאמר:

מצוה גדולה וחוב קדוש על כל אחד ואחד לפרסם ולהודיע לכל אחד מבנ"י הנמצא בצבא בים ביבשה או באויר כדברים האלה:

רבותינו ז"ל אמרו כל המניח תפלין מאריך ימים.

אחינו אנשי הצבא! הזהרו להניח תפלין בכל יום ויום מימות החול.

החיל אשר א"א לו בשום אופן להניחם בבקר יניחם בצהרים, ובלבד שיהי' קודם שקיעת החמה.

וזהו סגולה אשר השי"ת יחזיר אתכם בשלום לבתיכם.

השמר בקיום המצות ובפרט במצוה זו והזהר גם את כל חבריך עד"ז.

ולקראת השנה הבע"ל אנו מאחלים לך שנה טובה ומתוקה, אשר בקרוב הרשעה כולה בעשן תכלה ותחל שנה וברכותי' ותחזור לביתך בריא ושלם, בהצטיינות גם כיהודי גם כאמריקאי, וכולנו, בתוך כל אחב"י, נזכה לגאולה שלימה ע"י משיח צדקנו ב"ב.

לשנה טובה תכתב ותחתם!

הרב מנחם שניאורסאהן
יו"ר ועה"פ

כתבי יד קודש - בר מצוה ותפלין

ד"ר פאלי

2727:200-20

אמ"י

זכרה ה' תשס

שלוש ורכבה

שלושים אנו אף דעה מורכבת לילך - תפלין שמה זה כן
 אה מצוה שמה אמרנו - צדקי תפלין התעוררות וזכרון. וזלמו זה
 כשהי' הכשרים של ק"ש וק"ל אמרם תהיה, אשך דאר דהם כ"ל
 מצוה שמה הניח אמרם דתתם צוואות, פאדוהר ק"ל. הוולטת
 ודלוים אנו אשך ארצם תפלין תכלתה, וצוה. תשנה תפלין
 דמאן, ופליג אד, מהלת כדיום וקידוד אצתך והתורה והתורה
 כצוה! אהתתך דעה ע"פ צדקים אמרים עם שמש כן
 מצוה שמה דמסיכה כרה דצוהם עם כד, אמרם:
 "אמר קדוש אצוה גבורה" (ד) פ' אהרן ואמר ארכסם והוביח אף
 "אמר צדק הוציא קדש דים דירשה או דמוי כצדקים הוה:

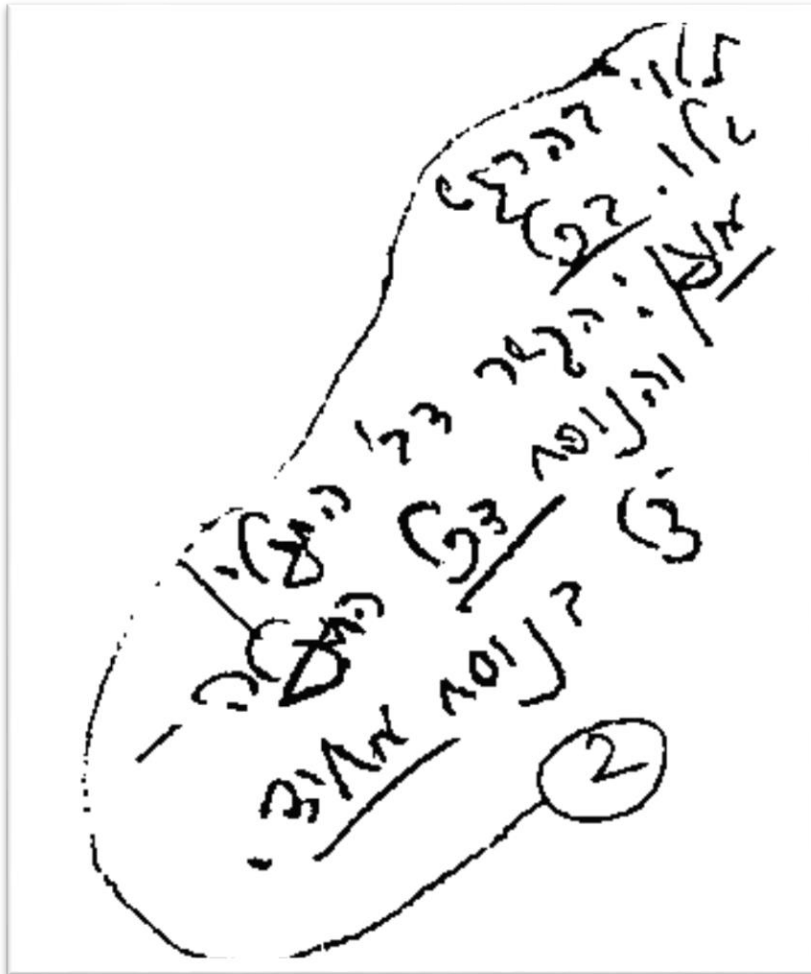
"כדתינון ז' אמרו פ' הצניח תפלין צמית י.צ.י.
 "אחינו אנשי הצדקה! הנהכו אהלים תפלין צדקים וצוה!
 יום ויום ציוות הוה.
 "הוה אשך אה"ו דשום אורף אהתתם דדקכ ינוחם דצדקים,
 "ודלדב שיהי' קובץ שניצת התם.
 "וצהו פ' סעודה אשך השית יגזיכ אמרם דשום אהתתם
 השם דניום וצוה ודכ"ל דצוה זו ובהכח עם את פ' אהתת דצדק.
 ולכמה השנה הקדו אנו צמיתים אף שנה צוה וצוה, אשך
 דקבוד הכמה פ'ה דשן תפלין והוה שנה ודכחותי ותמוז
 אהתת דכיה ושלם, דהצוה וצוה עם כיהו צי עם פאצוה!
 ופליג דתתך פ' אהדו, וצפה אמרנוה שיתם ד' צמית צדק
 אשך צוה תפלין ותתתם!

הכר אהרן שילובסלדן
 י"ב י"ה"פ

ה.

חלק ממענה לאחד שכתב שהקשר תפילין שלו הוא בנוסח אשכנז וברצונו להתחיל להניח תפילין דר"ת בקשר נוסח חב"ד:

תלוי בהרגש שלו. בכל אופן: הקשר דב' התפילין והנוסח דכל התפלה – צ"ל [=צריך להיות] בנוסח אחיד.

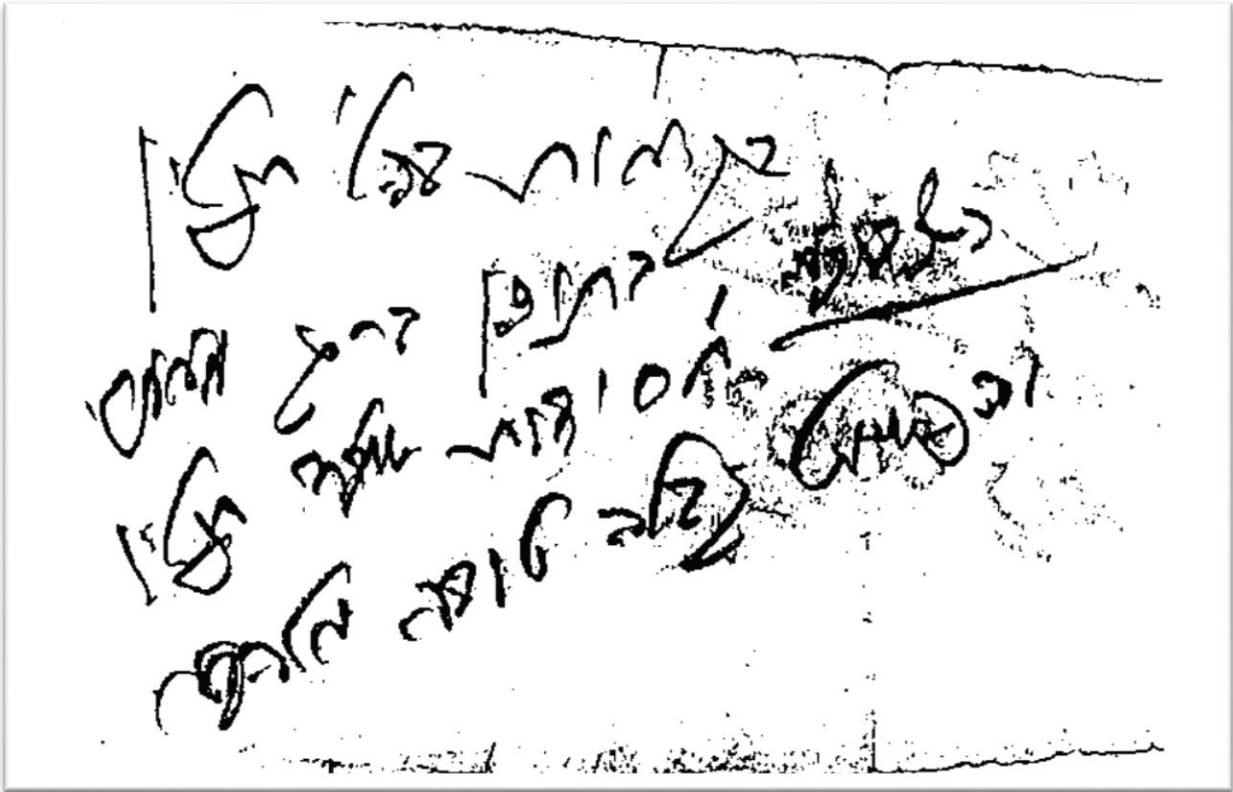

כתבי יד קודש - בר מצוה ותפלין

ו.

מענה לאחד ששאל תיקון על זה ששכח להניח תפלין דרבינו תם :

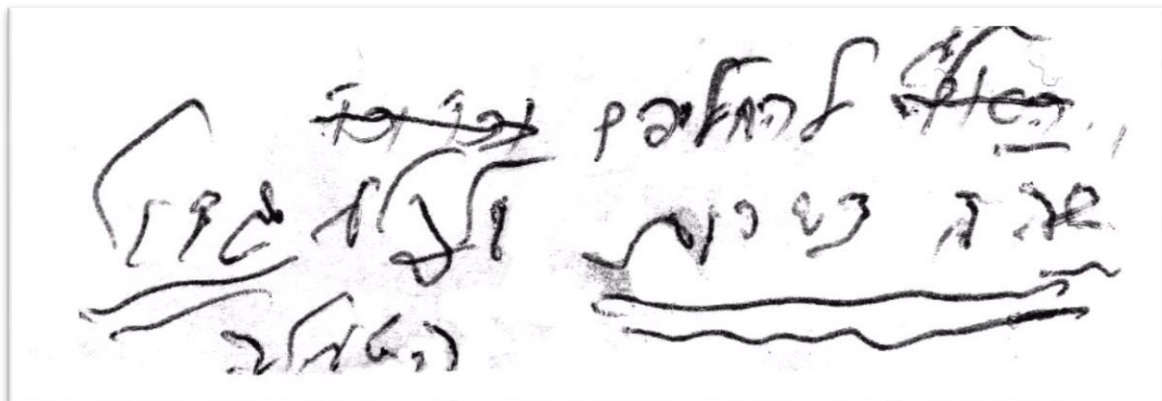
בקיאות בהל' תפלין הצריכות, בתוכן ב-ג מאמרי חסידות שע"ד תפלין
ובפשטות קבלה טובה אלהבא

ז.

מענה לאחד שקיבל הוראה מהרבי לבדוק התפלין שלו, ולאחרי שבדק נמצאו
כשרות, ושאל האם אף על פי כן להחליף התפלין :

לא [להחליפם] שה"ה כשרות ולפלא גדול השאלה

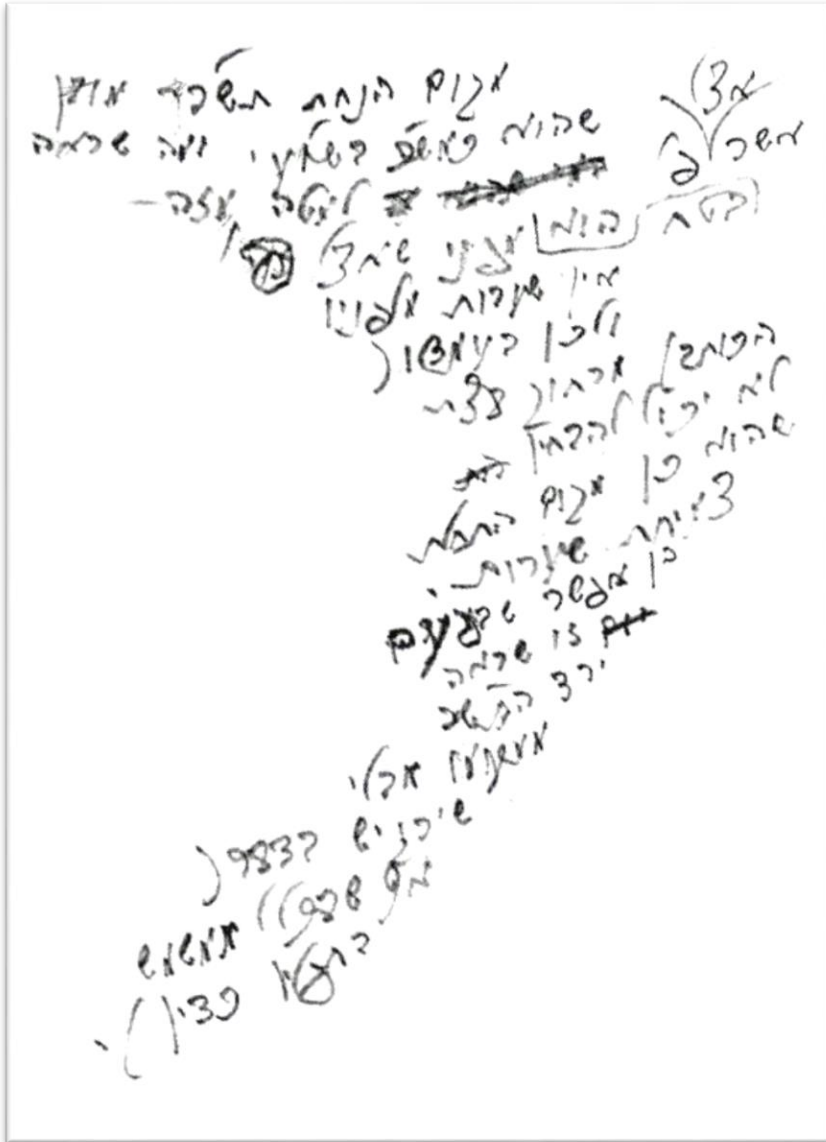

כתבי יד קודש - בר מצוה ותפלין

יא.

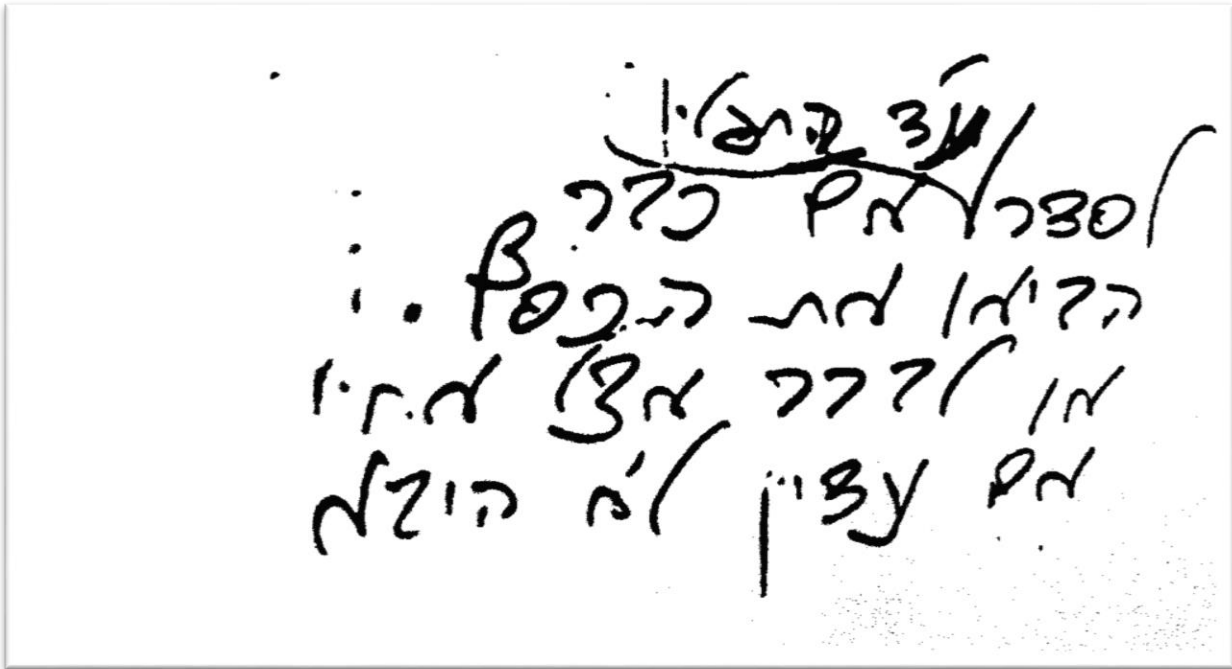
לאחד שכתב שלמד בהלכות תפלין שהתפלין של ראש צריכים להיות במקום התחלת צמיחת השערות, ומכיון שנראה לו שאצל הרבי הם מונחים למטה מהשיעור – שואל הוא מה לא הי' נכון בהבנתו את לשון השולחן ערוך? ענה לו הרבי:

מקום הנחת תש"ר – מובן שהוא כמש"כ בשו"ע. ומה שראה אשר אצל פ' למטה מזה – הוא בטח מפני שאצל פ' אין שערות מלפניו ולכן בעמדו (הכותב) מרחוק קצת לא יכול להבחין שהוא כן מקום התחלת צמיחת שערות. כן אפשר שבפעם זו שראה ירד התש"ר ממקומו מבלי שירגיש בדבר (אף שבכלל ממשמש בתפלין כדיון).

יב.

הוראה למזכירות:
לסדר ע"ד התפלין אם כבר הביאו את הכסף.
או לברר אצל אחיו אם עדין לא הובא

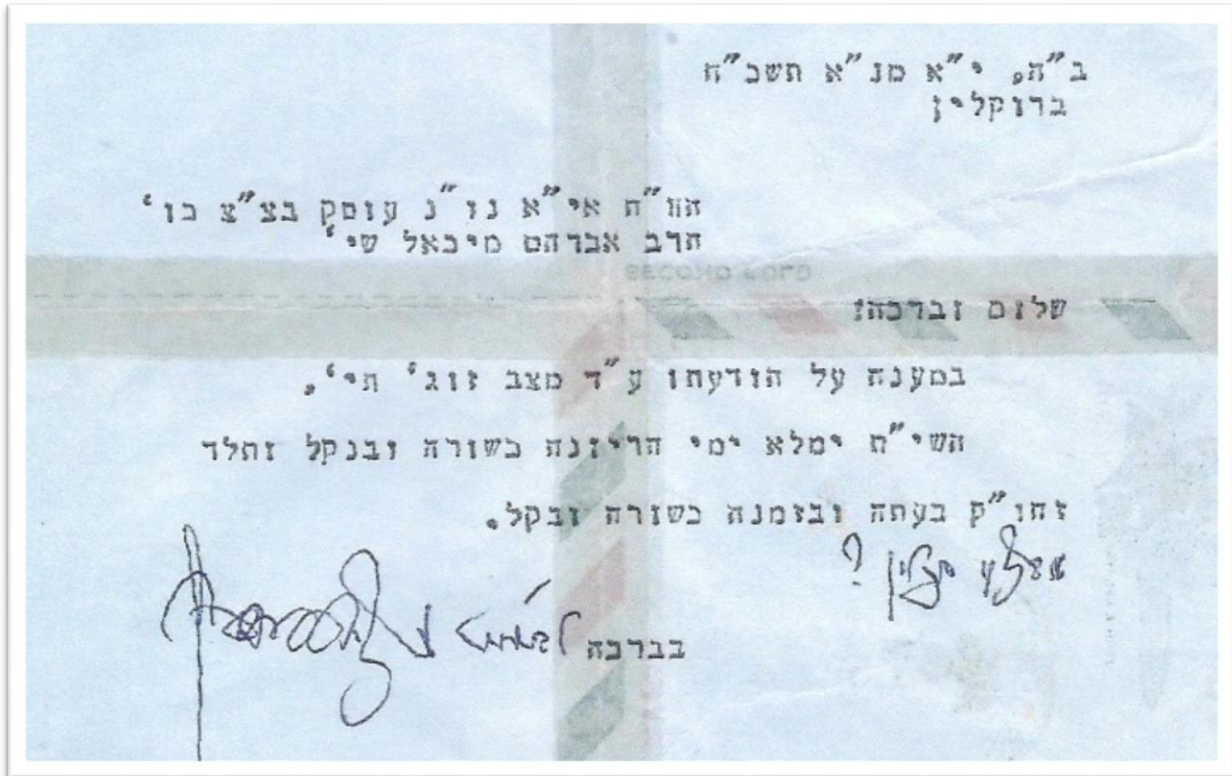

תשורה מחגיגת הבר מצוה של התמים לוי שי' לובעצקי

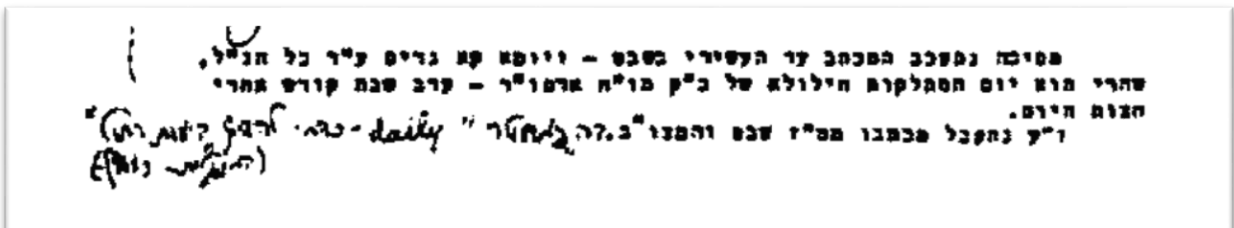
ב.

על מכתב ברכה מיי"א מנחם אב תשכ"ח להרב אברהם מיכאל הלפרין
הוסיף הרבי:
מבצע תפלין?

ג.

הוספה על מכתב מיום כ"ד טבת ה'תשכ"ח
בה"פאוסטר [=פרסום אדות מבצע תפלין נכתב] daily [=יום יומית] – כדאי
להוסיף "בימות החול" (באנגלית כמובן)

כתבי יד קודש - בר מצוה ותפלין

ד.

על מכתב הרמ"פ כ"ץ ע"ה בקשר לדיווח על החזרה ברדיו משיחת הרבי בש"פ דברים תשכ"ט ע"ד תפלין, כתב הרבי:

(1) ונכון במאד

על מה שכתב שזכר שבהתוועדות דובר על בדיקת התפלין פעם אחת בשתי שנים, מחק הרבי "בשתי שנים" וכתב:

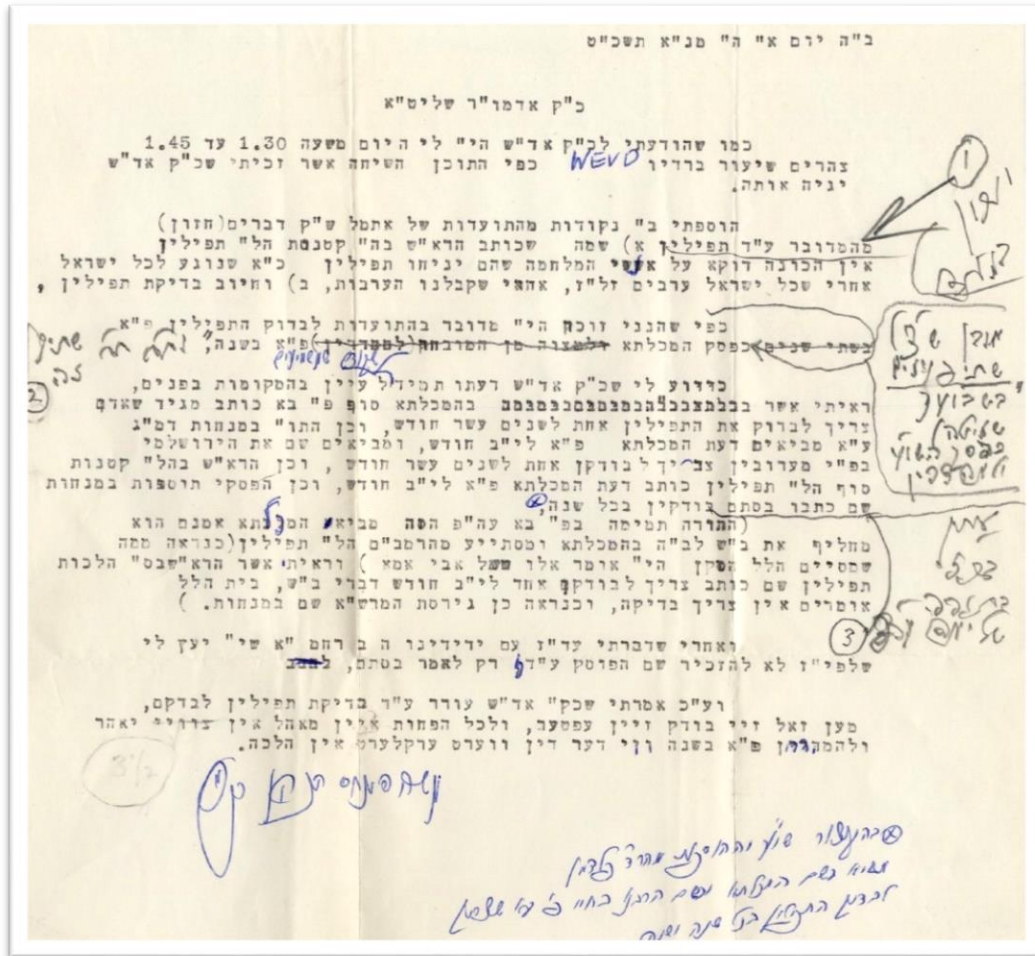
(2) מובן שצ"ל שתי פעמים בשבוע (שמיטה) כפס"ד השו"ע ולמהדרין [כפסק המכילתא פעם אחת בשנה]

(3) ועל זה כתב הרבי:

ות"ח ת"ח שתיקן זה.

על מה שהביא אח"כ את התורה תמימה שמביא את המכילתא אלא שמהפך השיטות בין ב"ש וב"ה, כתב הרבי:

(4) אין בכ"ז בתורה שלימה עה"פ.

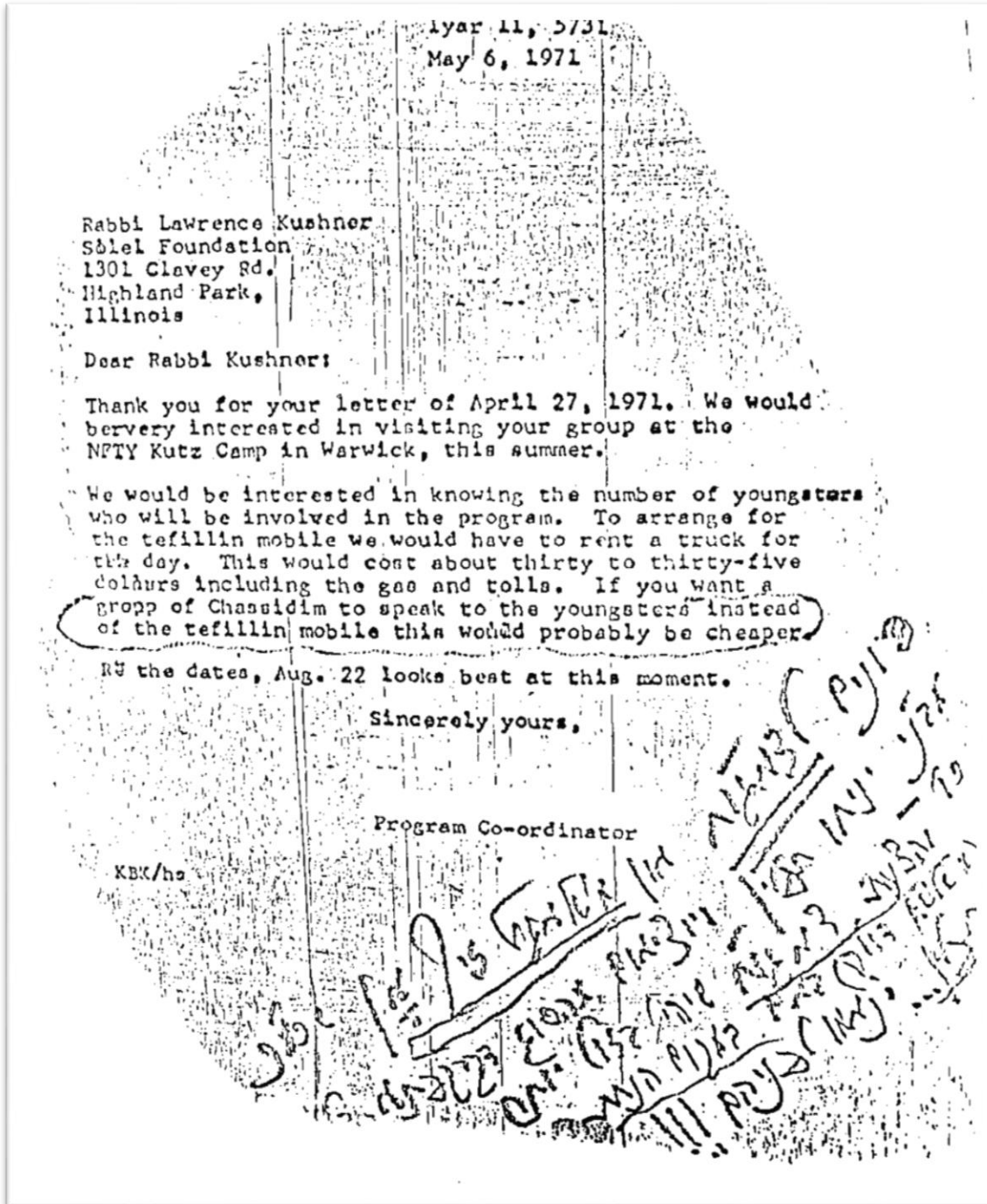

תשורה מחגיגת הבר מצוה של התמים לוי שי' לובעצקי

ה.

אחד מהנהלת צא"ח בניו יורק כתב מכתב לאחד הרבנים בהציעו שלשלוח קבוצת חסידים לדבר עם קבוצת הנוער שתחת אחריותו תהיי יותר זול משלכור טנק על מנת שיניחו תפלין וכו', המכתב הגיע לידי הרבי, שכתב:

פונים לצאגו"ח און מ'שלאגט זיך אן שכו"כ מבנ"י יניחו תפלין, ויוציאום מהסוג דקרקפתא דלא כו' – והצעת דאגו"ח שיהי' בזול יותר (משלושים דולר!) באם במקום הנחת תפלין... ינאמו לפניהם!!!

כתבי יד קודש - בר מצוה ותפלין

ו.

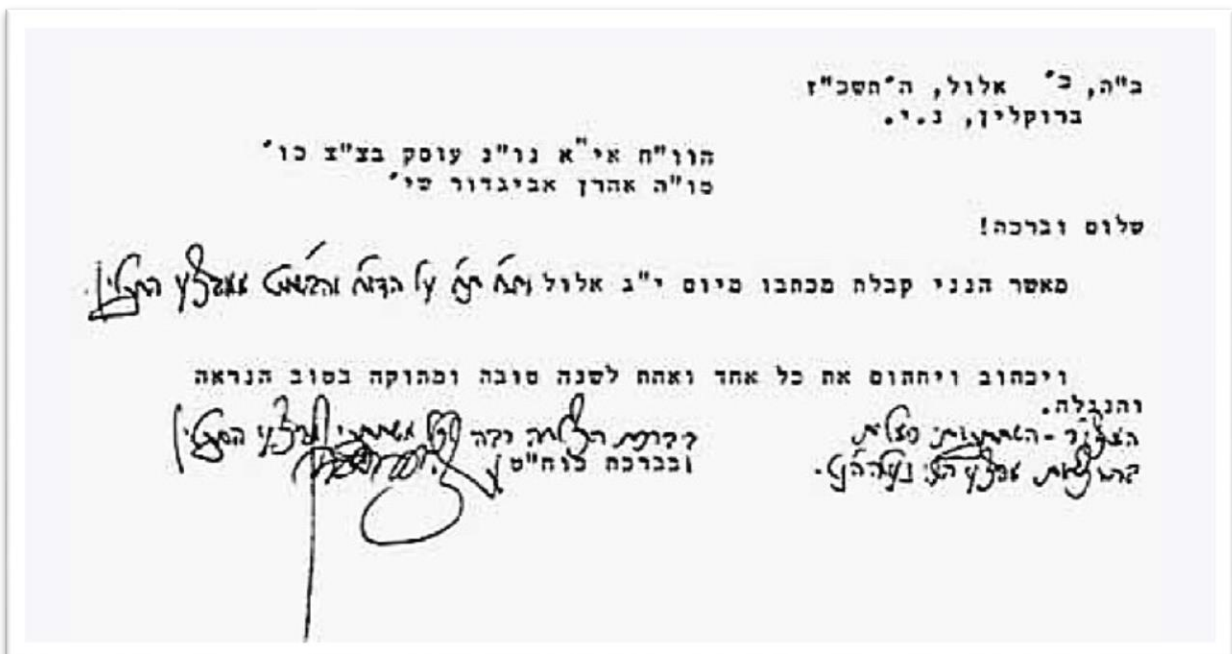
הוספה על מכתב:

ות"ח ת"ח על הדו"ח והבשו"ט ממבצע התפלין.

בסופו כתב הרבי:

המצו"ב – השתתפותי סמלית מהוצאות מבצע הכי נעלה הנ"ל.

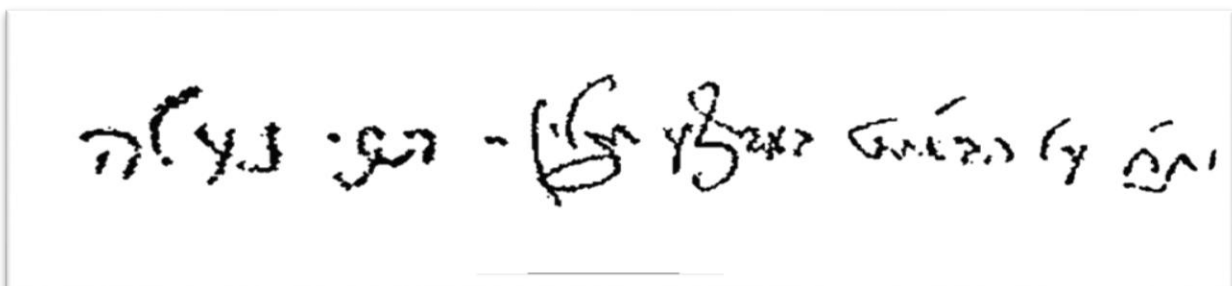
בברכת הצלחה רבה לכל משתתפי מבצע תפלין

ז.

הוספה אחרת על מכתב:

ות"ח על הבשו"ט במבצע תפלין – הכי נעלה

ח.

מענה לשאלת אחד הרבנים ששאל (אחרי הכרזת מבצע תפלין) איך אפשר לנצל מצות תפלין בתור סגולה לשמירת החיילים וכו', המענה עצמו עבר הגהה שני ונדפס בלקוטי שיחות חלק ו' עמוד 276:

להערתו בנוגע ל"מבצע תפלין" ממש"כ הרמב"ם ע"ד השמירה דמזוזה (פ"ה ה"ד) – הנה פנייתי בזה לכל מי שיש בידו לעשות בזה (ואפילו בגדר ספק (ראה שבת נה, א)) וכללות ענין זה – מיוסדים הם על המבואר בכ"מ ומהם:

פס"ד מפורש ברמב"ם גופא בהל' ע"ז (פי"א הי"ב בסופה) דמותר. ובנדו"ד מפורש שם הל' תשובה (פ"י ה"ה בסופה) – שזהו חיוב. ולא עוד אלא – דמי שאינו מנצל אפשריות זו ככל הדרוש – עובר על מ"ע מה"ת דהוכח תוכיח גו', ונתפש בעון אלו שלא הביאם להמעשה דהנחת תפלין (הל' דעות פ"ו ה"ז).

וראה באריכות בפהמ"ש ר"פ חלק. ושם ד"מזרזין אותם (שלא השיגו האמת עד שיהיו כמו אברהם אבינו ע"ה) ע"ז (שיעשו המצוה מפני שכרה) ומחזיקים כוונתם". ועוד וג"ז עיקר: בכל יום ופעם שמניח תפלין מברך עליהן עובר לעשייתן אשר קדשנו במצותיו וציונו כו' ועי"ז הרי ברור (ולא רק דאמרינן כן) דעושה לשמה, אלא שמתכוון אף להנאת עצמו, והרי זה צדיק גמור בדבר זה (פסחים ח, ב וברש"י ותוס' שם).

ומש"כ הרמב"ם במזוזה, הרי שם "בטלו המצוה" (ומש"כ והוסיף "אלא שעשו כו" – עכצ"ל שזה בא לשופרי דמילתא. ומש"כ בכס"מ שם – הוא לתרץ מש"כ הרמב"ם כאילו הוא כו'). ועוד להעיר: ברמב"ם במזוזה – המדובר בעושה המצוה, ובנדו"ד – ע"ד המשתדל שאלר יניח תפלין ואכמ"ל בכ"ז.

[ולהערה בהנאמר דגדולה מצות תפלין מפני כו' מהי השייכות דגדלות מצוה לזה – הוא ע"פ מרז"ל גדולה תשובה שמארכת כו' (יומא פו, ב)]

תשורה מחגיגת הבר מצוה של התמים לוי שי' לובעצקי

ט.

אחרי מבצע תפלין, בהתוועדות שבת בראשית תשכ"ח השיב הרבי על השאלות והטענות שקיבל, השיחה הוגהה ונדפסה בקונטרס בפני עצמו (ובלקו"ש ח"ו עמוד 271), הרב יצחק הוטנר כתב לרבי אחרי שעבר על הקונטרס שלכאורה יש להודיע לאנשים שמניחים להם תפלין שבתוך התפלין נמצאים פרשיות וכו', ועל כך השיב לו הרבי הבא לקמו.

יש לציין שאח"כ חזר וכתב הרב הוטנר לרבי, והרבי השיבו, המכתבים נדפסו בספר מביית הגנזים עמוד פח, כאן נדפס ופוענח רק הכתב יד קודש עצמו כפי שכתבו הרבי (ולא כפי שנשלח, שאז תיקן והוסיף וכו'):

ועש"ק י"ח טבת ה' תשכ"ח
הרה"ג . .

ש"ו

כיון שז"ע שמעתי מהרה"ח כו' הרחמ"א ש' חזקוב שני"ל שלא נתקבל (בטוב עכ"פ) ביאורי (שמפני הטרדות כו' נתעכב מכתבי, ותו לא), הרי השתדלתי לסלק הנ"ל כפי האפשרי ולכתוב את הנ"ל .

במש"כ כת"ר במכתבו הא' ותוכנו: המזכה לאחרים שיניחו תפלין, ובהם כאלה שהם בגדר תינוקות שנשבו כו' ואין להם ידיעה מהי מצות תפלין – הרי אם לא יבארום שבהבתיים מונחים פרשיות של תורה ה"ז בדוגמת [הנוטל אתרוג וכסבור שהוא תפוח שלא יצא, משום דבכה"ג אין כאן חסרון כונה אלא שיש כאן תורת מתעסק], כיון שכמה מהנ"ל [אין להם שום מושג שאיזה דבר מונח בפנים הבתיים הללו ומצות תפלין היא בתיים ופרשיות וזה ברור לדינא].

והנה לפענ"ד אאפ"ל כן: א) עפ"ז אין לדבר סוף – דמצות תפלין היא לא בתיים איזו שהם ופרשיות איזו שהם, כ"א בתיים מעור בהמה טהורה וכו' וכו' וד' פרשיות מסוימות וכתובות באופן מסוים. ולשיטת כת"ר וחששותיו ה"ז עוד גרוע יותר – הרואה הבתיים והרצועות השוואתם תביאו לדעה שהבתיים אינם מעור והשומע (הוא תינוק שנשבה) פרשיות סתם, יאמר שזהו עשה"ד, ברה"ע וכיו"ב (פרשיות המפורסמוץ "העקריות"). וכו"כ יאמר שחלוק במספר הבתיים (דתש"י ותש"ר) הוא מפני החילוק במספר הפרשיות ואין בתש"י כ"א פ"א. ועוד כהנה וק"ל.

ב) תפלה ה"ה עבודה שבלב ובלי כוונת הלב אינה תפלה - אבל די כוונה כללית שכאילו עומד לפני השכינה (רמב"ם הל' תפלה פ"ד הט"ו) ובזה גופא – מובן ציורם של כ"כ (כולל -בל' הראב"ד "גדולים וטובים ממנו") בענין השכינה – שהוא היפך הענין.

ג) בקדשים המחשבה עיקר (אלא שבנוגע לעבודה – הולכת אחר העובד) - ולכאורה עפ"ז (ולשיטתי) צ"ל יותר נוגע מחשבת (ידיעת) הבעלים מבשאר מצות. וצע"ג האם רוב הבעלים יודעים שבתוך הבהמה שמקדשה מונח חלב שעל הכליות וכו' (עיקר הקרבן) – שהרי אין הענין שידע ע"ד המלה חלב, כ"א ע"ד החלב עצמו.

ד) לא אשתמיט בכ"מ כולל האחרונים שדרכם לפרש – לפרט פרטי כו"כ מצות שבלאה"כ הוי כנוטל אתרוג וכו' ועוד יש להאריך ובודאי לדכוותי דכת"ר אין בזה צורך.

כתבי יד קודש - בר מצוה ותפלין

ה) בכ"מ ולשון שראיתי מבארים תפלין – "פילאקטערי" היינו תיבה שרובם ככולם אין יודעים תוכנה וסומכים על המבאר וידיעתו. במקומות שמוסיפים ביאור משתמשים בתיבת באקסעס, היינו כלי דלקיבול עבידא ולא בתיבת "בלאקס". ולכן נ"ל שבנדו"ד ידיעה כללית בנוגע לתפלין וכיו"ב מספיקה וכל המוסיף בפרטים ה"ז משובח אבל אינו מעכב מדלא הוזכר בכ"מ שמוכרחת ידיעת כל הפרטים הנ"ל בס"א ועד"ז.

והנה לכאורה מהיות טוב כו' (ובודאי שטוב הוא שידע המניח תפלין ע"ד הפרשיות ותוכנן וכו') למה לא יצוו את המזכים להודיעם עדכ"ז? אלא שנוסף על הנ"ל שאין לדבר סוף, ברוב דברים לא יחדל גו', והמזכה יודיע ויבאר בלשונו הוא ומתוך שקו"ט עם המניח וכו' ועלול וקרוב שיצא שכרו בהפסדו (טעות בביאור וכו') ועוד והוא העיקר, יתר בדברי המזכה - עלול להביא לנטול היינו לסירוב מצד הזקוק לזיכוי לקיים המצוה, שהרי מטבע אדם המבוגר (ולדעתו מבוגר גם בהבנה וכו') להצדיק הנהגתו דע"ע ובפרט כשיש רואים ובמעמד דפריהסיא וכו' ובודאי דעדיף שיתוספו כו"כ קיומי מ"ע דתפלין מהוספה בידיעת המניחים.

-מה שהי' קשה לי בתחלה (ולפלא שמכל אלו ששקו"ט עמי בנדו"ד – איש לא העיר ע"ז) דלכאורה שאני מצות תפלין וציצית וסוכה – ([ראה ב"ח או"ח ר"ס תרכ"ה) דהכוונה (שנזכר נסים וכו') היא חלק מקיום המצוה עצמה אבל עכצ"ל שאין זה אלא בכדי שיהא (כל' הב"ח) קיום המצוה כתיקונה. ובזה מובן הא דכו"כ ממניחי תפלין אין מכוונים בכל פעם "זכירת הנסים כו' כרצונו".

בכבוד ובברכה

[הבא לקמן כתבם כ"ק אדמו"ר והורה להשמיט במכתב הסופי]

בגדר מתעסק, אף שהל' בכ"מ מתעסק בדברים אחרים – נ"ל שענינו לא אחר לגמרי, כ"א כולל (וסתמי יותר): בהמה סתם (חולין) ולא קדשים (פרט שבא מהכלל ע"י שמקדיש בהמת חולין). זריקת סכין בעלמא ומדידה בעלמא – ולא שמגדירה לחתוך סימנין וכו', ולכן מצה וכסבור שבשר הוא לא יצא, אף דמתעסק כשנהנה יצא.

כתבי יד קודש - בר מצוה ותפילין

4) באותו יום... (הפסוקים והפירושים המובאים)

5) ואלה שמות... (הפסוקים והפירושים המובאים)

6) ואלה שמות... (הפסוקים והפירושים המובאים)

7) ואלה שמות... (הפסוקים והפירושים המובאים)

לזכות

התמים לוי שיחי'

לרגל הכנסו לעול המצוות,
י"ב אלול ה'תשע"ח
ולזכות אחיו ואחיותיו שיחיו

נדפס ע"י ולזכות הוריהם

הרה"ח ר' שמואל וזוגתו
מרת שטערנא שרה שיינא שיחיו

לובעצקי

ולזכות זקניהם וזקנותיהם שיחיו

